

at de unge Mænd, som komme ind for at øves i Vaaben, alle skulle have ond Villie; det kan ikke være en Forudsætning, at de ikke ville lære og ikke ville nemme; man maa dog husse paa, at der til denne Underviisning, som til enhver anden, hører Tid. Det gaar ikke an at sige, som jeg har hørt, man har sagt: Naar jeg har viist Dem det, vil jeg Fanden fortære mig ogsaa, at De skal gjøre det, og det strag. . . .

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg ikke kan finde det passende at fremsføre saadanne Detailler her.

H. Olsen: Det er den rene Sandhed, hvad jeg siger, og jeg har villet tillade mig at anføre et saadant enkelt Træk, som jeg har hørt, men jeg skal forresten ikke gaae videre ind paa denne Sag. Jeg anfører kun dette som et Beviis paa, at man ikke ved Hæren synes at have tilegnet sig den Grundsætning, som man dog i alle andre Forhold erkjender for at være rigtig, nemlig, at det, man skal lære, kan man ikke strag; der maa Tid til. Jeg skal dog, som sagt, ikke indlade mig videre paa dette Forhold, men kun fastholde, at vi som Rigsdagsmænd have været berettigede til at bringe denne Sag frem her, og jeg skal gjentage, hvad jeg sagde, da jeg første Gang bragte Sagen frem, nemlig, at der er to Ting, som jeg paa det Bestemteste fralægger mig at have havt til Hensigt dermed, det Eine er, at jeg skulle have villet rette nogenstomhelst Vebreidelse imod den høitærede Krigsminister, og det Andet er, at jeg her skulle ville optræde som nogen Enkelts Anklager. Hvorfor vil jeg ikke det? Fordi det virkelig ikke kan være min Mening, at Befalingsmændene i den danske Armee skulle bestaae af lutter flette Individier; det kunde aldrig falde mig ind at nære en saadan Tanke. Derfor optræder jeg ikke som en Enkelts, men som hele Systemets Anklager, og som den, der har gjort den Erfaring, at der er en særegen Tone i den danske Hær. Den høitærede Krigsminister har jo ogsaa erkjendt, at der er en ganske særskilt Tone i Hæren, men at han finder den passende, medens jeg finder den upassende, er en ganske anden Be-

tragtning; Enhver af os vil formodentlig i den Henseende holde paa sin Mening.

Jeg skulle ikke atter være kommen ind paa denne Sag, naar der fra den høitærede Krigsministers Side var bleven endt med de Udtalelser, der fandt Sted ved Rønningslovens 2den Behandling, men han har senere fundet sig foranlediget til paa Thingets Børd, at fremlægge nogle Oplysninger, som han har kaldt paalidelige. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne af disse Oplysninger, men jeg maa dog omtale dem noget nærmere; thi der som de være paalidelige, havde det Hele, hvorom her er talt, indskrænket sig til et enkelt Tilfælde, hvorved en Undercorporal paa en halv kammeratlig Maade havde puffet eller stødt til en af sine Undergivne med en Ladestof, hvori en Rigsdagsmand ude paa Fælleden paa en utilbørlig Maade havde blandet sig, idet han, jeg vil næsten sige paa en uforkammet Maade, havde henvendt sig til en Befalingsmand derude, hvorefter han var gaaet op i Rigsdagen og var fremkommen med en Beretning, der ikke indeholdt hele Sandheden. Naar Sagen ligger saaledes for, troer jeg ikke, vi med vor bedste Villie kunne blive staaende ved at lade den faae en saadan Slutning. Jeg skal ikke komme ind paa disse Enkeltheder, og navnlig ikke paa, hvad der af det Skete angaar mig. Jeg skal ikke forlange, at det ærede Thing skal troe mig paa mit Ord, men jeg skal dog tillade mig at gjøre en Bemærkning, hvoraf jeg troer, det vil fremgaae, at de Oplysninger, der ere fremlagte som paalidelige, virkelig ikke ere det. Denne Beretning begynder med: Som et Blad har refereret, har Rigsdagsmand Olsen ikke sagt den hele Sandhed, men jeg vil dog spørge de ærede Medlemmer, om et Medlem af Rigsdagen skal staae til Ansvar for, hvad der er refereret i Bladene. Jeg er til enhver Tid rede til at staae baade til moralisk og juridisk Ansvar for, hvad jeg udtaler paa Rigsdagen, men jeg maa bestemt paastaae, at naar man vil rette Beshyldninger imod mig og sige, at jeg ikke har talt Sandhed, skal man holde sig til, hvad jeg har sagt her, og ikke til, hvad der har staaet i et eller andet Blad. Derefter kommer Beviset for, at jeg ikke har talt Sandhed, og det bestaaer i,